

Zespół na posiedzeniu 17 maja pozytywnie zaopiniował wszystkie przedłożone projekty aktów prawnych. Z pewnością punktem, który wzbudził najwięcej emocji i komentarzy było przedstawienie przez Ministerstwo Finansów propozycji podziału rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej, tzw. rezerwy 0,6 proc. Na 18 jst uczestniczących w podziale rezerwy z powodów korekt błędów statystycznych, aż 12 samorządów dotknęło zmniejszenie, a tylko 6 zwiększenie funduszy. Najczęściej wymienianą przez urzędników ministerstw finansów i edukacji przyczyną błędów i w konsekwencji dotkliwej dla samorządów konieczności zwrotów pieniędzy, jest nieprawidłowa kwalifikacja uczniów. Ale, jak zauważyła wiceminister Krystyna Szumilas, odnotować należy, iż liczba tych błędów z roku na rok jest coraz mniejsza, a dalszej poprawie sprzyjać będzie nowy System Informacji Oświatowej, realizowany według przyjętej przez Sejm ustawy.

Przyjęty projekt zmiany rozporządzenia MEN w sprawie innych form wychowania przedszkolnego zakłada wydłużenie godzin pracy tychże: w grupach od 13 do 15 dzieci – z 12 do 16 godzin; w grupach od 17 do 19 dzieci – z 16 do 20 godzin; w grupach od 21 do 25 dzieci – z 20 do 25 godzin. Projekt rozporządzenia wrócił do Zespołu spod obrad Komisji ze względu na uwagę strony samorządowej, wyrażoną przez prezesa ZMP Ryszarda Grobelnego, który oczekiwał przeprowadzenia analizy skutków finansowych jego wdrożenia. Taka analiza została przeprowadzona i jak wyjaśnił na spotkaniu Zespołu naczelnik wydziału ds. przedszkoli Departamentu Kształcenia Ogólnego i Wychowania, rozpoznanie wykazało, że w gminach prowadzących inne formy wychowania średnia tygodniowa liczba godzin pracy wynosi 26,62 godz., czyli jest o ponad 1,5 godz. dłuższa niż najwyższa zakładana w rozporządzeniu. Są oczywiście gminy prowadzące publiczne punkty i zespoły przedszkolne z mniejszą liczbą godzin. Wyliczony przez urzędników MEN średni roczny koszt w skali całego kraju został oszacowany na sto kilkadziesiąt tys. zł.

Zmiana rozporządzenia MEN w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych placówkach oświatowych daje możliwość zawieszenie zajęć w szkołach (np. zlokalizowanych blisko stadionów czy ciągów komunikacyjnych), gdy w opinii dyrekcji zagrożone będzie bezpieczeństwo uczniów w związku z organizacją imprezy Euro 2012. Z kolei oba rozporządzenia dotyczące funkcjonowania dyrektora placówki publicznej, uregulują wymagania dla takiej osoby i warunki przeprowadzenia konkursu na to stanowisko.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia rejestrów i ewidencji zabytków oraz wykazów zabytków skradzionych i wywiezionych za granicę określa wzorów kart tychże rejestrów. Na marginesie można dodać uwagę, iż inaczej niż miało to miejsce w przypadku pierwszego projektu rozporządzenia o prowadzeniu rejestru klubów sportowych, ten akt prawny nie narzuca formy (papierowej czy elektronicznej) prowadzenia tychże wykazów.

Wiceminister Szumilas poinformowała, iż ostateczna wersja projektu ustawy o systemie oświaty po konsultacjach społecznych przekazana została Komitetowi Rady Ministrów.

Na koniec wypłynęła ciekawa kwestia dotycząca fundamentów finansowych powiatów. Przedstawiciel Związku Powiatów Polskich, Starosta Łańcucki Adam Krzysztoń, zwrócił uwagę na krzywdzący dla powiatów podział subwencji ogólnej, przewidziany w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012, przyjętej przez rząd 5 maja. O ile wartość łączna subwencji zaplanowana na przyszły rok, jak i jej część oświatowa są wyższe od zaplanowanych na rok 2011 (pierwsza o 3,9%, druga o 4,8 – ale zawiera pieniądze na podwyżki wynagrodzeń nauczycieli od września 2012 r.), to już część wyrównawcza i część równoważąca są dla powiatów znacząco niższe – odpowiednio: o 4,9% i o 6%. Biorący udział w

posiedzeniu zespołu przedstawiciele Ministerstwa Finansów z Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego wyjaśnili, iż jest to konsekwencja przepisów ustawy o dochodach jst, która przewiduje mechanizm, w konsekwencji którego dynamika wpływów z podatków PIT i CIT przekłada się na dynamikę wspomnianych części subwencji ogólnej. Słowem, im wpływy niższe, tym niższa część wyrównawcza i część rekompensująca subwencji. Nasuwa się więc podstawowe pytanie o zasadność takiej, a nie innej konstrukcji dochodów budżetowych powiatów.